DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE

Nr 10. Kraków, dnia 15 października 1933 r. Rok I

TREŚĆ:

POCZTA

124

Usterki w obrocie oszczędnościowym.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów komunikuje, że Pocztowa Kasa Oszczędności otrzymuje często reklamacje, że niektóre urzędy pocztowe, a zwłaszcza w Warszawie i miejscowościach, w których znajdują się oddziały PKO., odmawiają przyjmowania książeczek wkładkowych, składanych przez właścicieli, w celu wysłania ich do centrali PKO.

Napływają również reklamacje na niedotrzymanie ścisłej tajemnicy wkładów przez niektóre urzędy pocztowe.

Z uwagi, że postępowanie takie urzędów pocztowych szkodzi w wysokim stopniu interesom PKO. — podrywając zaufanie wśród szerokich warstw społeczeństwa, z drugiej zaś strony uniemożliwia uczestnikom obrotu oszczędnościowego, korzystania z udogodnień tego obrotu,

przypomina się Urzędom i agencjom pocztowym treść zarządzenia Dyrekcji P. i T. z dnia 19. VI. 1933, Nr. PK. 30, objętego poz. 87 Dziennika Zarządzeń Dyrekcji P. i T. w Krakowie Nr. 7 oraz, że Urzędy i Agencje pocztowe są zbiornicami PKO. i jako takie są obowiązane do przyjmowania i odsyłania do PKO. (Centrala) książeczek wkładkowych składanych w urzędach poczt. nawet w miejscowościach, w których znajdują się oddziały PKO.

Nr. PK. 30 z dnia 14. września 1933 r.

125

Opłata kartek zawierających na nieadresowej stronie wydrukowane formułki potwierdzenia odbioru wydawnictw.

Zauważono, że za pośrednictwem poczty przesyła się za taryfą opłat dla druków kartki, zawierające na nieadresowej stronie wydrukowane formułki potwierdzenia odbioru wydawnictw, uzupełnione odręcznie przez nadawców dodaniem tytułów wydawnictw.

Podając powyższe do wiadomości — poleca się Urzędom i agencjom pocztowym wyżej wymienione kartki wyłączać od dalszego transportu o ile są one opłacone według taryfy przewidzianej dla druków, albowiem kartki te, jako zawierające notatki o charakterze korespondencji osobistej i bieżącej, tracą charakter druku. (§ 75 pkt. 1 Ordynacji pocztowej (II. P. 3.).

Nr. PP. 12/251 z dnia 16. października 1933 r.

126

Nadawanie druków bezadresowych, przeznaczonych dla abonentów radjowych i telegraficznych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 25. września 1933 r. Nr. PW. 501/81 oznajmiło, że do nadawania druków bezadresowych, przeznaczonych dla abonentów radjowych i telefonicznych, jest uprawniona wyłącznie „Reklama Poczto-

wa" Sp. z ogr. odp. w Warszawie i jej przedstawiciele w Poznaniu i Krakowie. „Reklama Pocztowa" i jej przedstawiciele mogą nadawać druki własne i na zlecenie klijenteli.

Od innych nadawców urzędy pocztowe **nie mogą** przyjmować druków bezadresowych, przeznaczonych dla abonentów radjowych i telefonicznych.

Nr. PP. 12/267 z dnia 16. października 1933 r.

127

Przypominanie odbiorcom, zamieszkałym w zamiejscowym okręgu pocztowym, obowiązku podejmowania przesyłek rejestrowanych.

Od pewnego czasu wpływa do Dyrekcji znaczna ilość zażaleń i reklamacyj z powodu niedoręczania przez Urzędy i Agencje pocztowe przesyłek rejestrowanych, przeznaczonych dla adresatów, zamieszkałych w zamiejscowym okręgu pocztowym. We wszystkich wypadkach stwierdzono, że Urzędy i agencje poczt. nie przypominały adresatom w myśl §. 65 B. pkt. 7 Przepisów ruchu do Ordynacji Pocztowej (II. P. 4) obowiązku podejmowania tych przesyłek rejestrowanych, lecz po upływie terminu podjęcia zwracały je do miejsca nadania.

Powyższe postępowanie niezgodne z obowiązującemi w tej mierze przepisami, powoduje niepotrzebną wymianę pism między Dyrekcją a Urzędami wzgl. Agencjami poczt., a co więcej wywołuje narzekania publiczności na złe funkcjonowanie państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Zwracając Urzędom i Agencjom pocztowym uwagę na powyższe niedomagania, zaznacza się równocześnie, że w przyszłości Dyrekcja będzie nakładała na winnych podobnych niewłaściwości dotkliwe kary.

Nr. PP. 11/53 z dnia 16. października 1933 r.

128

Potrącenia opłat na cele społeczne przy wypłacie rent i emerytur.

Coraz częściej zdarzają się wypadki, że urzędy i agencje pocztowe potrącają samowolnie przy wypłacie rent inwalidzkich i emerytur różne kwoty na cele społeczne i filantropijne i zmuszają inwalidów wojennych i wdowy do zakupna losów, nalepek i przeróżnych znaczków na powyższe cele, niekiedy nawet pod zagrożeniem odebrania renty.

Ostatnio zbierają w ten sposób na „Dom Pocztowca" po 50 gr. od rentobiorcy.

Podobne samowolne potrącenia opłat na cele społeczne przez urzędy pocztowe przy wypłacie rent inwalidzkich dotykają materjalnie rentobiorców którym obniżono zaopatrzenie o 30 proc. Nadto nie jest wskazane zmuszanie do ofiarności tych obywateli, którzy najlepsze chyba dali dowody swej ofiarności wobec Ojczyzny, utracając zdrowie w obronie granic Państwa. Rentobiorcy uzależnieni są od funkcjonarjuszów pocztowych, którzy o ile inwalida nie dostosuje się do ich zaleceń nabycia nalepek czy cegiełek na różne cele, świadomie wypłatę renty wstrzymują, a przy tem przypisują sobie zasługę, że inwalida następnie rentę, dzięki ich interwencji, znowu otrzymuje.

Zwraca się Urzędom uwagę, aby zaniechały w przyszłości podobnych potrącań — chyba, że dany rentobiorca sam dobrowolnie zdecyduje się dać pewną kwotę.

Winnych funkcjonarjuszów pociągnie się do surowej odpowiedzialności.

Nr. PK. 54 z dnia 16. października 1933 r.

129

Interpretacja §§ 8 i 11 rozporządzenia o urzędowych przesyłkach listowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśniło, że z postanowień §§ 8 i 11 rozporządzenia Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych, z dnia 22. lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 poz. 74) wynika, iż pisma, wymienione w § 8-mym podlegają wprawdzie opłatom w wysokości wartości znaczków, używanych do opłaty za danego rodzaju przesyłkę w myśl przepisów § 1, że jednak wymienione w tymże § 8-ym pisma sądów, prokuratur i komorników sądowych oraz pisma sądów i prokuratur w § 10, nie muszą być opłacane przy nadaniu zapomocą naklejania na przesyłce odpowiednich znaczków opłaty, gdyż opłaty za te pisma są kredytowane. Pisma takie, wysyłane przez sądy i prokuratury, oprócz innych napisów, przewidzianych w § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów z dnia 29 grudnia 1932 r. o doręczaniu pism sądowych (Dz. U. M. P. i T. Nr. 26 poz. 180) muszą być ponadto opatrzone napisem: „Opłata pocztowa kredytowana", zaś pisma komorników sądowych, wymienione w § 8 rozporządzenia o przesyłkach urzędowych, muszą być ponadto opatrzone napisem: „Na wezwanie sądowe opłata pocztowa kredytowana" § 14 i 17 rozp. z 29. 12. 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26, poz. 180). Natomiast pism komorników sądowych, wymienione w § 10 rozporządzenia o przesyłkach listowych urzędowych, muszą być opłacone przy nadaniu normalnemi znaczkami pocztowemi.

Celem jaśniejszego zrozumienia interpretacji §§ 8 i 11 rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. M. P. i T. Nr. 18 z 1933 r. poz. 74) podaje się Urzędom i Agencjom pocztowym sposób opłat wymienionych w tych paragrafach przesyłek listowych:

DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW Kraków, dnia 19.października 1933

Oddział Likwidacji

Nr.RL 80/3.

OKÓLNIK SPECJALNY.

Do

Urzędu /Agencji/ poczt.

- - - - - - - - - - - - - - - - -

W myśl reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 16.X.b.r. poleca się Urzędom i Agencjom poczt. aby wszystkim subskrybentom 6 % Pożyczki Narodowej pobierającym zaopatrzenie emerytalne i renty inwalidzkie na podstawie kart wypłat za pośrednictwem urzędów pocztowych pozostałe raty subskrypcji automatycznie rozłożyły na 10 równych rat miesięcznych od listopada począwszy. O ileby przy wypłacie zaopatrzeń zaopatrzeń i rent za miesiąc listopad br. wpłynęły od zainteresowanych pisemne oświadczenia z żądaniem o potrącania rat w dotychczasowej wysokości, wówczas należy od miesiąca grudnia br. począwszy pozostałą część niespłaconej należności - potrącać w 4-ch następujących ratach miesięcznych.-

P R E Z E S

Inż.Gostwicki

- -

OKÓLNIK SPECJALNY

Zgłaszanie praw emerytalnych z tytułu służby w b.państwach zaborczych.

Po myśli § 8 zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 12.kwietnia 1933 r. L.D.I. 19025/Em/33 w sprawie zgłaszania praw emerytalnych z tytułu służby zaborczej, ogłoszonego w Dz.Urz.Ministerstwa Poczt i Tel. Nr.13 z 1933 r. / Okólniki / odnośne zgłoszenie winno zawierać :

1/ w jakiem państwie zaborczem,
2/ w jakich działach służby,
3/ w jakich urzędach,
4/ na jakich stanowiskach / tj.w jakim charakterze, stopniu służbowym, rzędzie, randze służbowej i t.p. /
5/ w jakim czasie pełniono odnośną służbę / dokładne daty rozpoczęcia i ukończenia danej służby /, oraz
6/ na jakich dokumentach opiera się zgłaszanie / liczba i data dokumentu oraz władza, która go sporządziła /.

Ponieważ wiele z przedstawionych tu dotychczas zgłoszeń nie odpowiada powyższym postanowieniom, gdyż nie zawierają one danych wymienionych powyżej w punktach od 1 do 6, przeto zgłoszenia te równocześnie zwraca się interesowanym, których należy pouczyć o sposobie sporządzenia zgłoszeń.

Ponadto interesowanym należy zwrócić uwagę, że niezgłoszenie służby zaborczej w sposób i w terminie określonym w art.4 ustawy z dnia 18.III.1932 r. / Dz.U.R.P.Nr.26 poz.239 / wzgl. w § 5 powołanego na wstępie zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 12.IV.1933 r. L.D.I.19025/Em/33 pozbawi pracownika prawa do zaliczenia służby zaborczej do wysługi emerytalnej.

W końcu przypomina się, że w myśl § 8 wspomnianego zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 12.IV.1933 r. należy na każdem zgłoszeniu odnotować datę wniesienia tego zgłoszenia, a to zapomocą pieczątki lub odręcznie i stwierdzić tę okoliczność pieczęcią służbową i podpisem naczelnika /kierownika/ urzędu.-

Nr.AP 90 z dnia 18.października 1933 r.

- -

OKÓLNIK SPECJALNY.

Korzystanie abonentów telefonicznych z komunikacji telefonicznej.

Przepisy o pobieraniu i zarachowaniu taryfowych należności telefonicznych / V.tf.4 / w § 55 ustalają zasadę, że każdy abonent sieci telefonicznej, zarówno państwowej jak i koncesjonowanej, winien być uprawniony do prowadzenia rozmów międzymiastowych i, jak wynika z treści deklaracji / wzór Nr.22 /, do wymiany telegramów z miejscowym urzędem p.t.w drodze telefonicznej. Korzystać z tego prawa mogą abonenci jednak dopiero po uprzedniem złożeniu deklaracji /wzór Nr.22 /, którą na sieciach państwowych, w celu uproszczenia formalności, każdy nowy abonent podpisuje i składa równocześnie ze zgłoszeniem o założenie telefonu.

Intencją tych postanowień jest zachęcenie abonentów do korzystania z komunikacji międzymiastowej.

Opisany tryb postępowania nie jest jednak stosowany do abonentów sieci koncesjo-

nowanych P.A.S.T., mimo, że liczba tych abonentów dorównywa licznie abonentom sieci państwowych.

Abonent miejskiej sieci koncesjonowanej, który chce prowadzić ze swego telefonu rozmowy ~~międzymiastowe i wymieniać~~ telegramy telefoniczne, musi uzyskać na tę odrębne zezwolenie i dopełnić z własnej inicjatywy szeregu formalności dodatkowych, co niewątpliwie działa hamująco na rozwój ruchu międzymiastowego.

Opisany stan rzeczy, istniejący na sieciach koncesjonowanych, stwarza nietylko niedogodne warunki dla samych abonentów, lecz przedewszystkiem sprzeciwia się interesom Zarządu Poczt i Telegrafów, idącym po linji zwiększania ruchu międzymiastowego. Aby umożliwić wszystkim abonentom sieci państwowych i koncesjonowanych P.A.S.T. złożenie deklaracyj do prowadzenia rozmów międzymiastowych i wymiany telegramów telefon. przypomina się Urzędom odnośnie do abonentów sieci państwowych obowiązek pobierania od nowowstępujących abonentów deklaracyj / wzór Nr.32 / równocześnie ze zgłoszeniem o zainstalowanie telefonu lub przy okazji oddania telefonu abonentom do użytku /przep.o pob.i zarach.taryf.nal.telef.-t.tf.4 § 55 ust.3/, od abonentów, których należności telefoniczne za rozmowy międzymiastowe dotychczas kredytowano, nie należy żądać składania nowych deklaracyj, do wszystkich pozostałych abonentów, którzy deklaracyj dotychczas nie złożyli, urzędy roześlą odezwy, uprzytamniające abonentom korzyści wynikające z prawa prowadzenia ze swego aparatu rozmów telef.międzymiastowych wraz z blankietem deklaracji i dopilnują zwrotu tych deklaracyj bądź podpisanych bądź z oświadczeniem odmowy podpisania. Każdy urząd, przed wysłaniem odezw winien wpisać na nich w odpowiednim miejscu Nr. telefonu, za pośrednictwem którego abonenci będą mogli w razie potrzeby zasięgać w urzędzie wszelkich informacyj w związku z podpisaniem deklaracyj.

Abonentom zamieszkałym w zamiejscowym okręgu pocztowym deklaracje i odezwy należy doręczyć za pośrednictwem posłańców gmin i gromad lub kładąc ją do skrytki, czy przegródki abonowanej przez danego abonenta telefonicznego, zaś abonentom zamieszkałym w miejscowym okręgu doręczeń deklaracje wraz z odezwami należy rozesłać za pośrednictwem listonoszów.

W zamiejscowym okręgu pocztowym opóźniających się abonentów należy, po upływie dni 10-ciu, prosić telefonicznie o podpisanie deklaracji i odesłanie do urzędu pt. lub tg.tf.

W miejscowym okręgu doręczeń winni listonosze, po upływie 3-4 dni zgłosić się do abonentów telef.po odbiór podpisanych deklaracyj, jeśli niektórzy abonenci odmówią wyjątkowo złożenia podpisu, wówczas listonosz winien to odpowiednio omówić na zwróconej deklaracji.

Gdyby okazało się, że którykolwiek abonent deklaracji z odezwą z jakiegokolwiekbądź powodu nie otrzymał, wówczas należy mu niezwłocznie posłać nową odezwę wraz z deklaracją.

Omawiane wyżej odezwy należy zamawiać stosownie do zapotrzebowania w Składzie Materjałów pocztowych, z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

Jeśli zaś chodzi o abonentów telefonicznych P.A.S.T. to od starych abonentów P.A.S.T. których należności telefoniczne za rozmowy międzymiastowe były dotychczas kredytowane, nie należy żądać składania nowych deklaracyj, do tych zaś, którzy do tej pory nie korzystali z rozmów międzymiastowych i nie złożyli deklaracyj, należy rozesłać te deklaracje wraz z odezwami, sposobem podanym w punkcie 2, cz.I niniejszego zarządzenia. Wszyscy nowoprzybywający abonenci, na zasadzie porozumienia się Ministerstwa P.i T. z Zarządem Głównym P.A.S.T. w Warszawie, podpisywać będą deklaracje na międzymiastowe rozmowy telefoniczne <u>odrazu przy załatwianiu w biurach P.A.S.T.formalności związanych z założeniem telefonu.</u> Oddziały prowincjonalne ~~Oddzia~~ P.A.S.T. otrzymają niebawem w tej sprawie od swego Zarządu Głównego P.A.S.T.z Warszawy odpowiednie zarządzenie.

Urzędy p.t. i tg.tf. znajdujące się w siedzibie miejscowego Oddziału P.A.S.T. winny:

a/ przesłać Oddziałowi P.A.S.T.na zasadzie uprzedniego porozumienia się, potrzebną ilość deklaracyj,

b/ odbierać te deklaracje po podpisaniu ich przez abonentów sieci koncesjonowanej P.A.S.T.,

c/ ustalić w porozumieniu z miejscowym Oddziałem P.A.S.T.perjodyczne terminy tygodniowe, z zachowaniem których Oddział P.A.S.T.przesyłać będzie urzędom p.t.i tg.tf wykazy obejmujące abonentów nowoprzybyłych i tych, którzy przestali abonować telefony,

d/ stosownie do tych zmian uzupełnić ewidencję abonentów uprawnionych do prowadzeni rozmów międzymiastowych i nadawania telegramów przez telefon.

Zarazem nadmienia się, że intencją niniejszego zarządzenia jest, aby możliwie wszyscy abonenci sieci państwowych i koncesjonowanych w ciągu jak najkrótszego czasu na byli uprawnienia do prowadzenia rozmów międzymiastowych i w miarę możności do wymiany telegramów telefonem. Urzędnicy i listonosze winni abonentów szczegółowo w sposó taktowny informować, że podpisanie odnośnych deklaracyj nie nakłada na nich żadnych dodatkowych opłat ani też jakichkolwiek obowiązków lecz przeciwnie jest ono tylko dopełnieniem formalności, podjętem dla wygody klientów. Podpisanie takiej deklaracji daje abonentom tylko korzyść w postaci prawa do prowadzenia w każdej chwili, telefonicznych rozmów międzymiastowych.

Nr.TE 60 z dnia 7.października 1933 r.

	Oznaczenie przesyłek listowych	Sposób opłaty przesyłek.
1.	Pisma urzędowe sądów i prokuratur w sprawach administracji sądowej miejscowe i zamiejscowe	Znaczkami pocztowemi urzędowemi (rozp. §§ 1 i 2 ust. a) (przy nadaniu).
2	Pisma osób i instytucyj wysyłane do sądów i prokuratur na ich wezwanie lub w wykonaniu obowiązku ustawowego, miejscowe i zamiejscowe	Znaczkami pocztowemi urzędowemi przy odbiorze (rozp. § 2, litera b) ustęp 2-gi.
3.	Pisma sądowe w postępowaniu cywilnem miejscowe i zamiejscowe	Bez znaczków, za opłatą kredytowaną (rozp. § 10, pkt. 1.).
4.	Pisma sądowe i prokuratur w postępowaniu karnem 1) miejscowe	Bez znaczków, za opłatą kredytowaną (rozp. § 10, pkt. 1 i § 11).
	2) zamiejscowe	Bez znaczków, za opłatą kredytowaną (rozp. §§ 8 i 11).
5.	Pisma komorników w postępowaniu egzekucyjnem na polecenie sądów i prokuratur (egzekucja grzywien, opłat kosztów i innych należności sądowych) 1) miejscowe	Znaczkami pocztowemi normalnemi (zwykłemi) przy nadaniu (rozp. §§ 10, pkt. 2 i 11).
	2) zamiejscowe	Bez znaczków, za opłatą kredytowaną (rozp. §§ 8 i 11, ust. 1).
6.	Pisma komorników w postępowaniu egzekucyjnem na żądanie stron miejscowe i zamiejscowe	Znaczkami pocztowemi normalnemi (zwykłemi) przy nadaniu (rozp. § 10, pkt. 1 i 2 i § 11, ust. 2).

Nr. PP. 12/242 z dnia 14. października 1933 r.

130

Pobieranie taryfowej należności za wykonanie zarządzenia nadawcy paczki.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 21. 9. br. Nr. PW. 111/110 wyjaśniło, że taryfową należność za wykonanie zarządzenia nadawcy paczki, aby go zawiadomiono o niedoręczalności paczki, należy pobierać nawet w tych wypadkach, gdy nadawca odmówił przyjęcia zawiadomienia. Czynność ta jest bowiem specjalnem świadczeniem poczty, wykonywanem na wyraźne żądanie nadawcy.

W wypadku odmowy przyjęcia zawiadomienia i uiszczenia opłaty przez nadawcę, urząd oddawczy na podstawie otrzymanego zawiadomienia, nieprzyjętego przez nadawcę, winien uwidocznić należność na zastępczym i oryginalnym adresie pomocniczym, dołączyć zawiadomienie to do oryginalnego adresu i wraz z paczką zwrócić do urzędu nadawczego. Urząd nadawczy winien teraz pobrać od nadawcy taryfową należność od zawiadomienia na równi z innemi wykazanemi na adresie pomocniczym należnościami w drodze dobrowolnej lub przymusowej.

Nr. PP. 30/335 z dnia 16. października 1933 r.

131

Druki nadawane jednorazowo w ilości ponad 100 sztuk.

W związku z wprowadzeniem specjalnych stawek taryfowych dla druków, nadawanych jednorazowo w ilości ponad 100 sztuk, wyjaśnia się, że opłacenie tych druków gotówką nie stanowi przeszkody, by druki te mogły być nadawane, jako polecone.

W tym wypadku nadawca winien za druki takie uiścić w gotówce przypadającą należność za transport, przy zachowaniu warunków oznaczania przesyłek przepisową klauzulą, zgodnie z postanowieniem pk. 15, § 15 przepisów ruchu do ordynacji pocztowej (II. P. 5.) (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 6 z 1933 r. poz. 36), należność zaś za polecenie musi być uiszczona znaczkami pocztowemi.

Ponieważ omawiane przesyłki drukowe muszą być nadawane zapomocą pocztowej książki nadawczej, przy nadawaniu ich, jako polecone muszą być zapisane szczegółowo w pocztowej książce nadawczej.

Przy równoczesnem nadawaniu druków zwykłych i poleconych druki te, aby mogły korzystać ze zniżonej taryfy, muszą być nadawane w ilości ponad 100 sztuk przesyłek każdego rodzaju; niedopuszczalnem zaś jest, by część druków, korzystających ze zniżonej taryfy dla druków, nadawana była jako przesyłki zwykłe, a część jako polecone.

Nr. PP. 12/250 z dnia 16. października 1933 r.

132

Zarządzenie nadawców na wypadek niedoręczalności przesyłek poczt.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 26. września br. Nr. PW. 111/109 uzupełnia się tut. zarządzenie z dnia 31. sierpnia br. Nr. PP. 500/227, ogłoszone pod poz. 115 w Dzienniku Zarządzeń Nr. 9 z dnia 18. września 1933 r. następująco:

Z porównania postanowień §§ 327 pkt. 1), 330 pkt. 1) i 342 ust. 1 ordynacji pocztowej (II. P. 3.) wynika, że przesyłkę, która **wskutek odmowy** jej **przyjęcia** przez odbiorcę stała się niedoręczalną, należy zwracać bezzwłocznie nadawcy, nie czekając upływu terminu, jaki w danym razie oznaczony został do zwrotu w zarządzeniu nadawcy (np. gdy zarządzenie nadawcy opiewa: „zwrócić po upływie terminu podjęcia" lub „zwrócić z chwilą upływu czasokresu wolnego od składowego", albo „zwrócić po 3, 4 i t. d. dniach").

Postanowienie zawarte 2 § 342 ord. poczt. ust. 1, zadnie ostatnie należy rozumieć w ten sposób, że we wszystkich innych wypadkach — poza odmową przyjęcia — zwraca się nadawcy niedoręczalne przesyłki po upływie terminu podjęcia, względnie po upływie terminu wyraźnie w zarządzeniu nadawcy oznaczonego — zgodnie z wyjaśnieniami, podanemi do wiadomości urzędów w tut. zarządzeniu z dnia 31. 8. br. Nr. PP. 500/227. (Dziennik Zarządzeń Nr. 9, poz. 115).

Nr. PP. 500/306 z dnia 16. października 1933 r.

133

Urzędowe przesyłki listowe.

Okólnikiem specjalnym z dnia 31. sierpnia 1933 Nr. PP. 12/216 powiadomione urzędy i agencje pocztowe, iż Ministerstwo Poczt i Telegrafów przedłużyło do końca września br. okres ulgowy do wysyłania urzędowych przesyłek listowych nieopłaconych zapomocą specjalnych znaczków opłaty.

Począwszy od dnia 1. października br. winny zatem wszystkie urzędowe przesyłki listowe być wysyłane i opłacane zapomocą specjalnych znaczków opłaty zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. lipca 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z 1933 r. poz. 74).

Z uwagi na to, że do dnia 1. października br. wszystkie władze i urzędy, uprawnione do korzystania z urzędowych znaczków opłaty, winne były otrzymać już potrzebną dla ich użytku ilość tych znaczków, należy odmawiać przyjmowania przesyłek listowych, nieodpowiadających przepisom rozporządzenia z dnia 22. lipca 1933 o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18, poz. 74), a pochodzących od władz i urzędów, znajdujących się w siedzibie nadawczego urzędu pocztowego. W wypadkach niecierpiących zwłoki oraz w wypadkach nadawania przesyłek urzędowych do władz i urzędów, uprawnionych do korzystania ze znaczków urzędowych przez urzędy zamiejscowe bardziej odległe od nadawczego urzędu pocztowego, należy przy przyjmowaniu czynić trudności i ostrzegać, że w przyszłości takie przesyłki nie będą przyjętę. Po ich przyjęciu należy bezwarunkowo skreślać ewentualny napis „Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej" i w dalszym ciągu traktować je na równi z przesyłkami listowemi, wysyłanemi „na wezwanie urzędowe" lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku".

Przyjmowania przesyłek urzędowych, adresowanych do osób lub instytucyj prywatnych, a nieopłaconych znaczkami urzędowemi lub nieopatrzonych napisem, stwierdzającym przerzucenie opłaty na adresatów, należy bezwzględnie odmawiać.

Jeżeli władza lub urząd przy odbiorze przesyłek pocztowych nie korzysta z pocztowej książki odbiorczej, wówczas ogólną ilość przesyłek listowych, podlegających opłacie, winien pocztowy urząd oddawczy wpisać na zbiorowym dowodzie odbioru (druk Nr. 15) i żądać naklejenia znaczków urzędowych na oryginale dowodu, pozostającym w urzędzie pocztowym, natychmiast przy odbiorze lub najpóźniej przy sposobności następnego odbioru.

W sprawie przesyłek listowych **władz, urzędów i instytucyj kościelnych (wyznaniowych) oraz urzędów stanu cywilnego** wyjaśnia się urzędom i agencjom co następuje:

1) Władze, urzędy i instytucje kościelne wszelkich wyznań i obrządków nie podpadają pod podjęcie władz i urzędów państwowych, samorządu terytorjalnego i gospodarczego, wymienionych w art. 18 pkt. 3 lit. a) ustawy z dnia 3. czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 20 ex 1933 r. poz. 84 (i w § 2 lit. a) rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z 1933 r. poz. 74) wobec czego **nie mają one w żadnym wypadku uprawnienia do używania znaczków pocztowych, wprowadzonych do opłaty urzędowych przesyłek listowych.**

2) Korespondencję zwykłą do władz i urzędów państwowych oraz samorządu terytorjalnego lub gospodarczego w poruczonym zakresie działania w sprawach, załatwionych na wezwanie tych władz i urzędów lub w wykonaniu ustawowego obowiązku, władze, urzędy i instytucje kościelne (wyznaniowe) wysyłają w sposób przewidziany w § 2, litera b) i ustęp 2, oraz w § 5, ustęp 2-gi rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P.

i T. Nr. 18 z 1933 r. poz. 74), a więc bez nalepiania na przesyłce znaczków pocztowych, gdyż opłatę pocztową za tę przesyłkę uiszcza przy odbiorze władza lub urząd, pod którego adresem była ona wysłana. Na tego rodzaju przesyłkach listowych winny władze, urzędy i instytucje kościelne (wyznaniowe) na stronie adresowej podać nazwę wysyłającej władzy, względnie urzędu, względnie umieścić odcisk pieczęci urzędowej oraz napis „Na wezwanie urzędowe" lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku".

3) Urzędy stanu cywilnego i osoby, prowadzące księgi metrykalne, korespondencję swoją 1) w sprawach statystyki ruchu naturalnego ludności do władz administracyjnych I instancji i do Głównego Urzędu statystycznego, oraz 2) inną korespondencję do władz i urzędów państwowych i samorządu terytoralnego lub gospodarczego w poruczonym zakresie działania w sprawach, załatwianych na wezwanie tych władz i urzędów państwowych i samorządu terytorjalnego lub gospodarczego w poruczonym zakresie działania w sprawach, załatwianych na wezwanie tych władz i urzędów lub w wykonywaniu ustawowego obowiązku, **wysyłają w listach zwykłych bez nalepiania znaczków pocztowych w sposób**, omówiony wyżej w punkcie 2).

4) Poza wyjątkami, omawianemi wyżej w punktach 2 i 3 muszą przesyłki listowe władz, urzędów i instytucyj kościelnych (wyznaniowych) być opłacone przy nadawaniu normalnemi znaczkami opłaty według ogólnie obowiązującej taryfy pocztowej.

5) Stosownie do powyższego wyjaśnia się, że począwszy od 1. października br. władze, urzędy i instytucje kościelne winny swą korespondencję z władzami, urzędami i instytucjami kościelnemi oraz z osobami i instytucjami prywatnemi opłacać według każdocześnie ogólnie obowiązującej taryfy pocztowej **z wyjątkiem** jedynie przesyłek listowych, wysyłanych przez nie do władz i urzędów państwowych oraz samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poruczonym zakresie działania **na wezwanie urzędowe** tych władz i urzędów albo **w wykonaniu ustawowego obowiązku.**

Wobec powyższego poleca się Urzędom i Agencjom pocztowym, zapomocą ogłoszeń, wywieszonych w lokalach urzędów w miejscach widocznych, podać do wiadomości miejscowych władz i urzędów, że urzędowe przesyłki listowe, nieodpowiadające postanowieniom rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz o postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. R. P. Nr. 59 z 1933 r. poz. 448) nie będą przyjmowane do przewozu i doręczenia przez pocztę.

Nr. PP. 12/276 z dnia 16. października 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

134

Notowanie nazwisk osób przeprowadzających rozmowy telef. z rozmównic publicznych.

Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21. stycznia 1931 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr, 2, z 1931 r.) wprowadziło w życie „Przepisy o pobieraniu i zarachowywaniu taryfowych należności telefonicznych, objęte tomem 4, działu V/V Tf. 4).

§ 2 powyższego zarządzenia postanawia, że z dniem wejścia w życie omawianych przepisów tj. z dniem 1. maja 1931., tracą moc obowiązującą wszystkie sprzeczne z niemi przepisy i zarządzenia. Siłą rzeczy straciło również moc obowiązującą zarządzenie Ministerstwa P. i T. z dnia 13. 8. 1929 r. Nr. 3333/VIII. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 17 z 1929 r), gdyż §§ 18 i 25 przepisów (V Tf. 4) ustalają sposób postępowania przy zamawianiu rozwów międzymiastowych ze stacyj abonentowych i w rozmównicach publicznych.

Przepisy te nie nakładają w formie kategorycznej obowiązku notowania nazwiska osoby zgłaszającej rozmowę.

W tych więc wypadkach, gdy zamawiający rozmowę w rozmównicy odmówi podania swego nazwiska, nie należy czynić zgłaszającemu z tego powodu jakichkolwiek trudności, natomiast na kartce zgłoszenionowej rubrykę „Zamawiający" należy wówczas zakreślić.

Taki sam tryb postępowania ma zresztą miejsce i w ruchu telegraficznym, gdzie nadawca może, lecz nie musi, podać swój adres.

Wyjaśnienie to podaje się Urzędom i Agencjom poczt. do wiadomości i wykonania.

Nr. TE. 228 z dnia 16. października 1933 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Sprawozdanie z działalności Rodziny Pocztowej w okresie letnim b. r.

Rodzina Pocztowa tut. okręgu zorganizowała w bieżącym roku we własnym zakresie kolonje lecznicze w Rabce oraz półkolonje w Krakowie. W kolonji w Rabce wzięło udział 86 dzieci, zaś w półkolonji w Krakowie 60 dzieci. Wydatki na powyższe cele były następujące:

A) Kolonja w Rabce:

przejazdy personelu i dzieci . .	99 zł. 30 gr.
lokal . . . . ,	870 zł, — gr,
służba . . . . ,	240 zł. — gr.
zabiegi lecznicze i taksy . . .	2.215 zł. 09 gr.
wyżywienie i utrzymanie . . .	3.475 zł. 44 gr.
urządzenie domowe	1.272 zł. 26 gr.
Razem	**8.172 zł. 09 gr.**

B) Półkolonja w Krakowie:

inwestycje	317 zł. — gr.
wyżywienie	1,515 zł. 50 gr.
zabawki, naczynia	150 zł. — gr.
przewóz dzieci	136 zł. 30 gr.
służba	245 zł. — gr.
Razem	**2.363 zł. 80 gr.**

Kolonję w Rabce zorganizowała pani Olga Gostwicka, Prezes Zarządu Okręgowego oraz pp.: Wilhelmina Brzezińska, Lucyna Mielczarkowa, Olga Kęskowa i Jadwiga Senissonówna, zaś półkolonję w Krakowie pani Pułkownikowa Marja Szpaczyńska, Przewodnicząca Koła Krakowskiego, oraz pan Tytus Jarzyna, Opiekun Koła.

Wydatki na kolonje w Rabce pokryto w całości, dzięki wielkiej ofiarności i pracy pp. Naczelników i Pracowników Okręgu. W szczególności z inicjatywy pp. Inspektorów Mikołaja Wójcika, Józefa Woltyńskiego i Dra Adolfa Hellera, urządzono szereg imprez i zbiórek w okręgu na ten cel. I tak następujący pp. Naczelnicy wraz ze swemi pracownikami przyczynili się do zebrania funduszów na kolonje: J. Wrona (Muszyna 304 zł. 44 gr.), M. Bogdanowicz (Rabka 171 zł. 74 gr.), K. Irzykowski (Zakopane 150· zł.), J. Padło, F. Błachowicz, A. Thiel (Brzesko, Słotwina, Okocim 490 zł.), S. Porębski (Kielce 550 zł.), S. Kurasadowicz (Tarnów, 2.50 zł.), H. Drzymalik (Skawina 90 zł.), W. Worek (Sędziszów Małop. 70 zł.), W. Romaniak (Ropczyce 38 zł.), W. Kalafarski (Miechów 100 zł.), I. Cellary (Częstochowa 500 zł.), I. Sojka (Dębica 500 zł. 07 gr.), W. Geras (Sosnowiec 1. — 12 zł. 85 gr.), W. Miljanowicz (Mszana Dolna 197 zł. 47 gr.), Koło R. P., Kraków (300 zł.), J. Rawłówna (Kraków 1. — 30 zł.), M. Jamrozik (Zbiórka z centrali międzymiastowej, Kraków 40 zł.), B. Krzyszkowski (Jasło subwencja kasy koleżańskiej 100 zł.)

Podając powyższe do wiadomości wyrażam podziękowanie Zarządowi Okręgowemu R. P., Zarządowi Koła R. P. w Krakowie oraz Wszystkim Osobom, które swą ofiarną pracą przyczyniły się do zorganizowania kolonji i półkolonji i zebrania funduszów na cel kolonji.

Inż. Juljan Gostwicki
Protektor Rodziny Pocztowej.

Adres Administracji: DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA L. 3.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:

kwartalna 1 zł. 20 gr. | półroczna 2 zł. 40 gr. | roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. 10 gr. tabelaryczne 20 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.
Drukarnia L. Gronusia i Ski w Krakowie. **Cena 20 gr.**